

การพัฒนาแบบฝึกการอ่านวิเคราะห์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

The Development of Reading Analytical Exercises

For Prathomsuksa 6 Students

ศุภโชค แดงทอง *

Supachok Tangthong

สมพร ร่มสุข **

Somporn Ruamsuk

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแบบฝึกการอ่านวิเคราะห์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านวิเคราะห์ และ 3) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านวิเคราะห์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนวัดคชกระบัตร์ฯ อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 25 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่ายเป็นการวิจัยเชิงทดลอง แบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบฝึกการอ่านวิเคราะห์ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านวิเคราะห์ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกการอ่านวิเคราะห์ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและสถิติทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน

ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกการอ่านวิเคราะห์ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.18/82.00 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 2) ความสามารถในการอ่านวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านวิเคราะห์ สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 3) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านวิเคราะห์ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.34$, S.D. = 0.61)

คำสำคัญ : แบบฝึกการอ่านวิเคราะห์/ การอ่านวิเคราะห์

* นักศึกษาริทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

** อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Abstract

The purposes of this research were to: 1) develop of analytical reading exercises for Prathomsuksa 6 students with a fixed efficiency criteria of 80/80, 2) compare the analytical reading ability of Prathomsuksa 6 students before and after learning management using the analytical reading exercises, and 3) study prathomsuksa 6 students' opinions toward learning using analytical reading exercises. The samples consisted of 25 students of Prathomsuksa 6/1, Watyokkrabat (Chupratnusorn) School, Amphoe Ban-Phaeo, Samutsakhon province, in the second semester during the academic year 2016, selected by simple random sampling. The experimental design was One Group Pretest Posttest Design. The research instruments were analytical reading exercises, lesson plan for analytical reading, analytical reading ability test and a questionnaire for surveying the Prathomsuksa 6 students' opinion toward the analytical reading exercises. The data were analyzed by mean, standard deviation and t-test for dependent.

The results of this research were as follow: 1) The efficiency of analytical reading exercises was at 80.18/82.00. 2) The analytical reading ability of the Prathomsuksa 6 students after using the analytical reading exercises was higher than before, there was a significant difference between at the level of .01 and 3) The opinions of prathomsuksa 6 students towards learning using analytical reading exercises were at a high agreement level.

Keywords : Analytical Reading Exercises / Analytical Reading

บทนำ

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมรวมถึงเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสื่อสาร ดังพระราชดำรัสในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ในงานประชุมทางวิชาการของชุมนุมภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม พ.ศ. 2505 ความว่า

“ภาษานั้นเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งของชาติ ภาษาทั้งหลายเป็นเครื่องมือของมนุษย์ชนิดหนึ่ง คือเป็นทางสำหรับแสดงความคิดเห็นอย่างหนึ่ง เป็นสิ่งที่สวยงามอย่างหนึ่ง เช่น ในทางวรรณคดี เป็นต้น ฉะนั้น จึงจำเป็นต้องรักษาเอาไว้ให้ดี ประเทศไทยนั้นมีภาษาของเราเองซึ่งต้องหวงแหน ประเทศใกล้เคียงของเราหลายประเทศ มีภาษาของตนเอง แต่ว่าเขาก็ไม่ค่อยแข็งแรง เขาพยายามหาทางที่จะสร้างภาษาของตนเองไว้ให้มั่นคง เรามีโชคดีที่มีภาษาของตนเองแต่โบราณกาล จึงสมควรอย่างยิ่งที่จะรักษาไว้” (สมาคมครูภาษาไทย, 2544: 6)

จากพระราชดำรัสข้างต้นแสดงให้เห็นว่าพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงเล็งเห็นถึงความสำคัญของภาษาไทย และทรงแนะนำให้ประชาชนไทยทุกคนช่วยกันรักษาภาษาไทยให้คงอยู่สืบไป

ด้วยความสำคัญของภาษาไทยดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการจึงจัดวิชาภาษาไทยเป็นหนึ่งในแปดของกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยแยกออกเป็น 5 สาระ ได้แก่ สาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียน สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทยและสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม การอ่านนับเป็นสาระที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะการอ่านเป็นหัวใจของการเรียนรู้ทั้งปวง เป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจ ความคิด และการถ่ายทอดองค์ความรู้ใหม่ สิ่งประดิษฐ์ใหม่ ทำให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ที่จะส่งผลให้การศึกษาด้านภาษาของชาติปลูกจิตสำนึกถึงความเป็นไทยอยู่เสมอ การใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้องจึงจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับคนไทยทุกคน

ปัจจุบันเทคโนโลยีมีความเจริญก้าวหน้า การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารก็มีหลากหลายช่องทาง เช่นการสื่อสารในรูปแบบเครือข่ายสังคม ที่สามารถเข้าถึงได้ตลอดเวลา กระบวนการอ่านเป็นกระบวนการหนึ่งในการขับเคลื่อนทางการศึกษา (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2553: 3) ซึ่งทักษะการอ่าน เป็นทักษะทางภาษาที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่ช่วยทำให้เกิดความเจริญงอกงามทางสติปัญญาสามารถส่งผลให้มนุษย์ประสบผลสำเร็จหรือล้มเหลวในการดำรงชีวิตได้ (สมพร มั่นตะสูตร, 2534:1) จึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาคุณภาพชีวิตในทางที่เหมาะสมและทันสมัย ซึ่งสอดคล้องกับวิทยากร เชียงกูล (2541: 56) ที่กล่าวว่า การเรียนให้มีประสิทธิภาพนั้น ผู้เรียนต้องหัดอ่านหนังสือด้วยวิธีต่าง ๆ กัน การพัฒนาความสามารถในการอ่านจากวิธีหนึ่งไปยังอีกวิธีหนึ่งอย่างเป็นระบบจะช่วยให้ผู้เรียนเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2533: 7) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 80-90 มาจากการอ่าน โดยการอ่านมีความสำคัญช่วยให้คนได้เพิ่มพูนความรู้ ทั้งยังเป็นรากฐานของการเรียนวิชาอื่นๆ ได้ นักเรียนที่อ่านได้มักจะเรียนวิชาอื่นได้ดีตามไปด้วยสอดคล้องกับ สมพร มั่นตะสูตร (2534: 13) ที่กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า ผู้ที่มีทักษะในการอ่านได้ดีจึงจะสามารถมีความรู้ แสวงหาความรู้ด้วยตนเองให้เกิดประโยชน์ และเป็นเครื่องมือที่สำคัญใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษาวิชาอื่นๆ ได้ดี

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นว่าการอ่านเป็นหัวใจในการจัดการเรียนการสอนเพื่อมุ่งให้นักเรียน โดยเฉพาะนักเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ประสบความสำเร็จในการเรียน การอ่านมีความสำคัญต่อการพัฒนาตนเอง ในฐานะที่เป็นเครื่องมือในการเข้าถึงองค์ความรู้ ข้อมูลข่าวสาร และเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านเป็นอย่างดี ย่อมเป็นผู้ที่ใช้ชีวิตในสังคมได้เป็นอย่างดี และปกติสุข ซึ่งการทำเช่นนั้นได้จะต้องมีทักษะในการอ่านเป็นอย่างดี เพื่อให้ทราบถึงเนื้อหาของเรื่องที่อ่านและเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านได้

การอ่านวิเคราะห์เป็นทักษะสำคัญ เพราะการอ่านวิเคราะห์เพื่อแยกข้อเท็จจริงจากข้อคิดเห็นเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้อ่านที่อยู่ในยุคสังคมข่าวสาร ซึ่งแวดล้อมด้วยข้อมูลข่าวสารที่มีทั้งเชื่อถือได้มีคุณค่าและข้อมูลที่เชื่อถือไม่ได้ บิดเบือนความจริง มีอคติ ลำเอียง ผู้อ่านจึงจำเป็นต้องใช้วิจารณญาณ เพื่อประเมินสิ่งที่ตนอ่านและตัดสินใจว่าจะเชื่อได้มากน้อยเพียงใด ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของวินา วิสเพัญ (2535: 143) ที่กล่าวถึง ความสำคัญของการอ่านวิเคราะห์ไว้ว่า การอ่านอย่างพินิจวิเคราะห์เป็นการอ่านอย่างละเอียด นอกจากผู้อ่านจะเข้าใจข้อมูลต่างๆ แล้ว ต้องสามารถวิเคราะห์ความคิดเห็นได้อย่างมีเหตุผล

.....

ความสามารถในการอ่านแบบนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ พื้นความรู้ในการอ่านของผู้อ่านและการฝึกฝน ดังนั้น ผู้ที่มีความสามารถด้านการอ่านวิเคราะห์จะเป็นผู้ที่สามารถคิดได้ลึกซึ้ง ชาญฉลาด รอบคอบ นำไปสู่ การสร้างความรู้ ความคิด การตัดสินใจแก้ปัญหา สามารถปรับตัวได้ทันการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ในยุคข้อมูล ข่าวสารไร้พรมแดน ตลอดจนนำไปสู่การสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิตได้เป็นอย่างดี (กรมวิชาการ, 2546: 209-210)

อย่างไรก็ตามแม้การอ่านวิเคราะห์จะเป็นทักษะที่สำคัญ แต่การเรียนการสอนอ่านวิเคราะห์ยังไม่ ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ซึ่งจะเห็นได้จากผลการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษา ชั้นพื้นฐาน รอบ สอง (พ.ศ.2554 - 2558) ด้านผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนมาตรฐานที่ 5 คือ ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถตาม หลักสูตร พบว่าผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สมุทรสาคร, 2554: 42-43) ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักงานรับรองมาตรฐานมาตรฐานและประเมินคุณภาพ การศึกษา (2553: 2) สรุปผลการประเมินว่า สถานศึกษาส่วนใหญ่ ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิเคราะห์นั้นก็ยัง ไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร เช่นเดียวกับการประเมินคุณภาพการศึกษา กลุ่มสาระภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดยกระบัตร์ (ชุบราษฎร์นุสรณ์) ปีการศึกษา 2558 – 2559 ดังตาราง

ตารางที่ 1 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดยกระบัตร์ (ชุบราษฎร์นุสรณ์) ด้านการอ่านวิเคราะห์ภาษาไทย ในปีการศึกษา 2558 – 2559

ปีการศึกษา	ผลสัมฤทธิ์การอ่านวิเคราะห์เฉลี่ยร้อยละ	เป้าหมายของโรงเรียน
2558	65.50	75.00
2559	70.21	75.00

ที่มา : โรงเรียนวัดยกระบัตร์ (ชุบราษฎร์นุสรณ์), ฝ่ายวิชาการ, (2559) “ผลการประเมินคุณภาพการศึกษา สถานศึกษาสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรสาคร วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2558 และปีการศึกษา 2559”

จากตารางที่ 1 จะพบว่าผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 โรงเรียนวัดยกระบัตร์ (ชุบราษฎร์นุสรณ์) ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร นั่นคือในปีการศึกษา 2558 นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์การอ่านวิเคราะห์เฉลี่ยร้อยละ 65.50 และในปีการศึกษา 2559 นักเรียนมี คะแนนผลสัมฤทธิ์การอ่านวิเคราะห์เฉลี่ยร้อยละ 70.21 ทั้งสองปีการศึกษานักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนต่ำกว่าเป้าหมายของโรงเรียน คือ ร้อยละ 75 กล่าวได้ว่า ความคาดหวังของหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐานยังไม่บรรลุผล จึงเป็นสาเหตุที่ต้องพัฒนาให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านวิเคราะห์ ดีขึ้น

ดังนั้น กระบวนการในการจัดการเรียนการสอนอ่านวิเคราะห์ของครูผู้สอน จึงควรส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการอ่านวิเคราะห์ โดยเลือกใช้เทคนิคการสอนที่มีความหลากหลายและมีสื่อการสอนที่น่าสนใจ เพื่อให้ให้นักเรียนสนุกกับการอ่านหนังสือ และไม่เบื่อหน่ายต่อการเรียนดังที่ สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545: 8) กล่าวว่า การสอนการอ่านวิเคราะห์ ครูต้องหาวิธีทำให้นักเรียนเข้าใจ และรู้ความหมายของคำศัพท์ก่อนที่จะทำความเข้าใจในการอ่านเรื่องราวต่างๆ ได้ ในการอ่านที่มีคุณภาพ ต้องอ่านอย่างรู้จุดหมายว่าอ่านเพื่ออะไร และครูต้องมีเป้าหมายในการสอนด้วยว่าต้องการให้นักเรียนมีการพัฒนาการอ่านด้านใดบ้าง นอกจากนี้วัชร บุรณสิงห์ และนิรมล ศตวุฒิ (2547: 88) กล่าวถึงการจัดกิจกรรมการสอนอ่านไว้ว่า การจัดรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การให้อิสระแก่ผู้เรียนในการทำงานและสร้างบรรยากาศที่ดีในชั้น ครูควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านแก่นักเรียน เพื่อให้สามารถใช้การอ่านเป็นเครื่องมือในการพัฒนาความรู้ ความคิด และพัฒนาชีวิตให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุด โดยเฉพาะการอ่านวิเคราะห์ ซึ่งเป็นการอ่านในระดับที่สูงกว่าการอ่านทั่วไป กล่าวคือ ไม่ใช่เป็นเพียงการอ่านเพื่อความรู้และความบันเทิงเท่านั้น แต่ยังต้องมีการวิเคราะห์เรื่องที่อ่านด้วย การอ่านวิเคราะห์จะช่วยฝึกให้ผู้อ่านใช้ความคิด สติปัญญาและมีความรอบรู้ต่อสิ่งที่ได้อ่าน การฝึกแสดงความคิดเห็นเชิงวิเคราะห์จะช่วยให้ผู้อ่านคิดเป็น มีความรู้ที่กว้างขวาง และเป็นการเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถในการใช้ทักษะทางปัญญา ส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 12) การพัฒนาทักษะการอ่านวิเคราะห์นั้นผู้สอนจะต้องใช้วิธีการต่างๆ กระตุ้นให้ผู้เรียนได้คิด ได้ลงมือปฏิบัติ ประเมิน ปรับปรุงแก้ไข และพัฒนางานของตน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน เช่น การอภิปราย การวิเคราะห์ การวิจารณ์ และการแสดงความคิดเห็น (สุวิทย์ มูลคำและอรทัย มูลคำ, 2547: 127)

การจัดการเรียนการสอนอ่านวิเคราะห์มีหลากหลายวิธี เช่น การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แผนที่ความคิด (Mind Mapping) การสอนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) การสร้างสื่อและนวัตกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายและการใช้แบบฝึกอ่านวิเคราะห์เพื่อการจัดกิจกรรมการอ่านวิเคราะห์โดยมีรูปแบบและเนื้อหาที่สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียนก็เป็นสื่อชนิดหนึ่งที่ใช้แก้ไขและพัฒนาผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น

การใช้แบบฝึกเป็นนวัตกรรมที่น่าสนใจ เพราะเป็นการจัดกิจกรรมที่สนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้เรียนต้องลงมือกระทำกิจกรรมด้วยตนเองตามความสามารถ เนื้อหาเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก เนื้อหาตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ มีภาพประกอบสวยงาม ดึงดูดผู้ฟัง สว่างชัด (2542: 37) ได้สรุปลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ว่า แบบฝึกที่ดีควรมีความหลากหลาย ต้องมีลักษณะที่เร้า จูงใจ ให้ได้คิดพิจารณา แบบฝึกควรเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน เนื้อหาตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ เด็กสามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง มีตัวอย่างประกอบ เนื้อหาพอเหมาะไม่มากหรือน้อยเกินไป

ผู้วิจัยจึงเห็นว่า แบบฝึกอ่านวิเคราะห์เป็นนวัตกรรม ที่จะพัฒนาทักษะทางภาษาได้ดี และมีผู้นำแบบฝึกมาใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านวิเคราะห์ เช่น งานวิจัยของจันทร์ฉาย สินธุบุญ (2548: 45) ได้พัฒนาการอ่านวิเคราะห์ โดยใช้แบบฝึกการวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกอ่านวิเคราะห์ มีประสิทธิภาพ 84.15/84.07 เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน

วิเคราะห์ของนักเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นิลวรรณ ชูวิวัฒน์รัตนกุล (2554 : 160) ได้พัฒนาแบบฝึกอ่านวิเคราะห์ โดยใช้การเรียนรู้ร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่าแบบฝึกอ่านวิเคราะห์ โดยใช้การเรียนรู้ร่วมมือเทคนิค CIRC ประสิทธิภาพ 83.14/81.67 เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยแบบฝึกอ่านวิเคราะห์ โดยใช้การเรียนรู้ร่วมมือเทคนิค CIRC ของนักเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับผลการวิจัยของ รังษิมา สุริยารังสรรค์ (2555) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี ผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีมีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.26/82.50 ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังจากใช้แบบฝึกสูงกว่าก่อนใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีอยู่ในระดับมากที่สุด

จากเหตุผลดังกล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจพัฒนาแบบฝึกการอ่านวิเคราะห์ โดยนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้การอ่านวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดดกกระบัตร (ชุบราษฎร์นุสรณ์) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านวิเคราะห์และเป็นแนวทางสำหรับครูในการจัดการเรียนรู้การอ่านวิเคราะห์ให้บรรลุเป้าหมายตามที่หลักสูตรกำหนด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกการอ่านวิเคราะห์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกการอ่านวิเคราะห์
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกการอ่านวิเคราะห์

สมมติฐานการวิจัย

1. แบบฝึกการอ่านวิเคราะห์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. ความสามารถในการอ่านวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกการอ่านวิเคราะห์สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้

ขอบเขตการวิจัย

1. งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ใช้แบบแผนการวิจัยการทดลองกลุ่มเดียว มีการวัดก่อนและหลังการทดลอง (The One – Group Pretest – Posttest Design)

2. ประชากรที่ใช้วิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดยกระบัตร์ (ชุมชนราษฎร์นุสรณ์) ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวนนักเรียน 2 ห้อง ห้องละ 25 คน รวมทั้งหมด 50 คน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนวัดยกระบัตร์ (ชุมชนราษฎร์นุสรณ์) ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 25 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม มีตัวแปรในการศึกษาดังนี้

3. ตัวแปร

ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกการอ่านวิเคราะห์

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการอ่านวิเคราะห์และ ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกการอ่านวิเคราะห์

4. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองประกอบด้วย

4.1. แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านวิเคราะห์ รวมทั้งสิ้น 3 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง

4.2. แบบฝึกการอ่านวิเคราะห์ มีจำนวน 3 ชุด คือ

4.2.1 แบบฝึกชุดที่ 1 การอ่านวิเคราะห์ นิทาน

4.2.2 แบบฝึกชุดที่ 2 การอ่านวิเคราะห์ บทความ

4.2.3 แบบฝึกชุดที่ 3 การอ่านวิเคราะห์ เรื่องสั้น

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ก่อนและหลังเรียนการอ่านวิเคราะห์ ซึ่งจัดทำเป็นแบบทดสอบปรนัยเลือกตอบ จำนวน 20 ข้อเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือกนำมาวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบ ด้านค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น อยู่ในระดับที่ 0.84

4. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกการอ่านวิเคราะห์ แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 13 ข้อ

ผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาและหาประสิทธิภาพแบบฝึกการอ่านวิเคราะห์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า แบบฝึกการอ่านวิเคราะห์มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 80.18/82.00 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

2. ความสามารถในการอ่านวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกการอ่านวิเคราะห์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่านักเรียนเห็นด้วยมากด้านเนื้อหาเป็นลำดับที่ 1 ด้านประโยชน์เป็นลำดับที่ 2 และด้านการจัดการเรียนรู้เป็นลำดับสุดท้าย

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาและหาประสิทธิภาพแบบฝึกการอ่านวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า แบบฝึกการอ่านวิเคราะห์มีค่าประสิทธิภาพ 80.18/82.00 เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนด ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า การพัฒนาแบบฝึกมีเนื้อหาที่เป็น นิทาน บทความ และเรื่องสั้น เป็นเรื่องราวที่ใกล้ตัว นักเรียน จะช่วยให้นักเรียนมีความสนใจ กระตือรือร้นในการเรียน ส่งผลให้นักเรียนให้ความร่วมมือในการทำแบบฝึกการอ่านวิเคราะห์มากขึ้น เพราะตัวแบบฝึกการอ่านวิเคราะห์ได้เลือกลักษณะเรื่องที่มีความเหมาะสมกับช่วงวัย มีความยากง่ายเหมาะสม มีรูปภาพประกอบเพื่อสร้างความสนใจเมื่ออ่านแล้วมีความเข้าใจ เรื่องที่อ่าน(สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2553: 35) นอกจากนี้ การนำเนื้อหาที่น่าสนใจมาใช้เป็น บทอ่านเป็นการกระตุ้นให้นักเรียน มีความสนใจในการทำกิจกรรมในแบบฝึกมากขึ้นสอดคล้องกับ ทฤษฎี ของเกสตัล (Gestalt) เกี่ยวกับกฎของความชอบ ซึ่งเป็นหลักสำคัญ ในการสอนอ่านเพื่อวิเคราะห์เรื่อง หาก ได้สั่งอ่านในสิ่งที่ผู้เรียนชอบก็จะช่วยให้กิจกรรมการสอนมีความหมายและ นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้จัดทำแบบ ฝึกให้มีความน่าสนใจ เช่น รูปแบบ ลักษณะและสีสัน มีภาพประกอบทั้งภาพถ่ายและการ์ตูน ซึ่งสอดคล้อง กับพรหม ฐิตย เจนจิต, (2545: 105) ที่กล่าวว่า นักเรียนส่วนใหญ่ให้ความสนใจ เกี่ยวกับรูปภาพที่ติดกับ รูปภาพที่มีสีสันสวยงาม ภาพคมชัดและสื่อความหมายได้ตรงกับเนื้อหาหรือจุดประสงค์ที่ต้องการ

นอกจากนี้แบบฝึกการอ่านวิเคราะห์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีการลำดับเนื้อหาจาก ง่ายไปหายาก และสอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และได้ผ่านการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญ มีการปรับปรุงตามข้อเสนอแนะและผ่านการทดลองใช้ ตามหลักการหาประสิทธิภาพเครื่องมือ ของชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2547: 500) และสุกิจ ศรีพรหม (2541: 70-71) แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้มีความถูกต้อง สมบูรณ์ผลการวิจัยสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จิราภรณ์ ฤทธิชัย (2557: 197) ซึ่งได้ทำการวิจัย เรื่องการ เปรียบเทียบผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์และการเขียนสื่อความระหว่าง การใช้การสอนแบบเลือกสรรกับแบบฝึกการอ่านเชิงวิเคราะห์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกการอ่านเชิงวิเคราะห์ มีความประสิทธิภาพ 51.33/81.95 ซึ่งสูงกว่า เกณฑ์ที่กำหนดไว้และสอดคล้องกับผลการวิจัยของสุจิต พงษ์เพียรจันทร์ (2551: 88-89) ได้ศึกษาการพัฒนา ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระเรียนรู้ ภาษาไทย เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์ ชั้นประถมศึกษาปี ที่ 5 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบ STAD ประกอบการใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน วิเคราะห์ มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 85.83/81.55 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สอนง พรมโนนศรี (2553: 62) การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้นิทานพื้นบ้านเรื่อง พิกุลทอง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่2 ผลการศึกษาพบว่า แบบฝึก เสริมทักษะการ อ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้นิทานพื้นบ้านเรื่อง พิกุลทอง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพ 85.16/84.44 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์การอ่านวิเคราะห์หลังเรียนด้วยแบบฝึกอ่านวิเคราะห์สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียน

การสอนโดยมีกิจกรรมให้นักเรียนได้ศึกษาจากแบบฝึกการอ่านวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 3 ชุด ประกอบด้วยเนื้อหาจากง่ายไปหายาก เช่น นิทาน บทความและเรื่องนั้น เพื่อช่วยกระตุ้น ให้นักเรียนสนใจศึกษาเนื้อหาและนำไปสู่การวิเคราะห์ในกิจกรรมการวิเคราะห์ในลักษณะต่างๆ คือ การบอกรายละเอียดของเรื่อง การจำแนกแยกแยะข้อมูล การเปรียบเทียบ จัดระบบข้อมูลจากเรื่องที่อ่าน แบบฝึกการอ่านวิเคราะห์ทั้ง 3 ชุด ซึ่งผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นมานั้นเป็นไปตามหลักการสร้างเครื่องมือในการเรียนการสอนโดยยึดหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ และเป็นไปตาม วัฏจักรการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการอ่านวิเคราะห์ ซึ่งสุวิทย์ มูลคำและอรทัย มูลคำ (2547: 20) ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์นั้นผู้สอน จะสอนจากรายละเอียดปลีกย่อยหรือจากส่วนย่อยไปหาส่วนใหญ่ หรือ กฎเกณฑ์ หลักการ ข้อเท็จจริงหรือข้อสรุป โดยการนำเอาตัวอย่าง ข้อมูล เหตุการณ์ สถานการณ์ หรือ ปรากฏการณ์มาให้ผู้เรียนศึกษา สังเกต เปรียบเทียบหรือวิเคราะห์จนสามารถสรุปได้ด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พงษ์ศักดิ์ พางาม (2549) ที่ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้นิทานพื้นบ้านอีสาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หลังเรียนด้วยแบบฝึกสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของ สุนีย์ อุทุมทอง (2552: 110) ได้ศึกษาค้นคว้าพัฒนาชุดฝึกการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่าจะเน้นผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเชิงวิเคราะห์หลังการเรียน ด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์สูงกว่าคะแนนก่อนเรียน ด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 รวมทั้งผลงานวิจัยของสุกัญญา เพชรล้ำ (2553 : 56) รายงานผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะประกอบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ STAD ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่าจะเน้น หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.01

3. ผลการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกอ่านวิเคราะห์ พบว่า นักเรียนเห็นด้วยมากในด้านเนื้อหาเป็นลำดับที่ 1 อาจเป็นเพราะว่า เนื้อหาเป็นการนำเรื่องที่นำเสนอ มีขนาดไม่ยาวเหมาะสมกับช่วงวัยของนักเรียน นักเรียนจึงเข้าใจเนื้อหาได้ง่าย เนื้อเรื่องที่นำมาให้อ่านในแบบฝึกการอ่านวิเคราะห์มีความหลากหลาย ใช้ภาษาต่างๆ เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน สอดคล้องกับ สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545: 13) ได้วิเคราะห์การอ่านของเด็กต่างๆอายุ 12 - 13 ปี และ 14-16 ปี เด็กในวัยนี้ชอบอ่าน เรื่องกีฬา วิทยาศาสตร์ ความรัก การ์ตูนรัก เบาสมอง หนังสือศาสนา อุดมคติ จะมีความสนใจต่อหนังสือ ประมาณ 20 – 30 นาที สนใจเรื่องราวตามเพศ รู้จักอ่านหนังสือหลายประเภท เริ่มมีความจริงจัง สนใจวิพากษ์วิจารณ์ ชอบเรื่องสั้น เรียงร้อย สารคดีท่องเที่ยว เป็นต้น ความเห็นด้านรองลงมา คือ ด้านประโยชน์ เพราะว่า แบบฝึกการอ่านวิเคราะห์นี้จะช่วยเสริมสร้างพัฒนาการด้านการอ่านวิเคราะห์ที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ซึ่งแบบฝึกสามารถเป็น สื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อเป็นการฝึกปฏิบัติหลังจากจบการเรียนรู้ หรือทำให้เกิดความคงทนในการเรียนรู้ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในเรื่องของกระบวนการอ่านไปใช้ในชีวิตประจำวันและในวิชาอื่นๆได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของประทีป แสงเปี่ยมสุข (2538: 34) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้เช่นกันคือ ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล

ทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในทางจิตใจมากขึ้น ช่วยเสริมทักษะทางภาษาให้คงทน เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากเรียนบทเรียนแล้ว ช่วยให้นักเรียนสามารถทบทวนได้ด้วยตนเอง ช่วยให้นักเรียนฝึกฝนได้เต็มที่ นอกเหนือจากที่เรียนในเวลาเรียนและช่วยให้ผู้เรียนเห็นความก้าวหน้าของตนเองด้วย อีกทั้งกรณีการ พวงเกษม (2540: 47) ได้สรุปว่า แบบฝึกจึงมีประโยชน์มากจะช่วยให้เด็กได้ฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดทักษะทางภาษาได้มากขึ้น ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มที่และเพิ่มความมั่นใจในการเรียนได้เป็นอย่างดี

ส่วนด้านที่มีความเห็นด้วยมากเป็นลำดับสุดท้าย คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกการอ่านวิเคราะห์มีกิจกรรมหลากหลาย นักเรียนได้ฝึกอ่านเรื่อง ฟังเรื่องจากที่ครูเล่า ได้ทำแบบฝึก ร่วมกันอภิปรายเป็นกลุ่ม และนำไปสู่การได้นำเสนอผลงานแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ใช้แบบฝึกการอ่านวิเคราะห์ที่มีความเหมาะสมกับระดับช่วงวัยของนักเรียน ขนาดตัวอักษรชัดเจนอ่านง่าย ระดับภาษาของแบบฝึกมีความเหมาะสม เนื่องจากในตัวแบบฝึกได้มี ขึ้นนำเข้าสู่บทเรียน มีกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนได้มีการนำความรู้เดิมที่มีอยู่เชื่อมโยงกับเนื้อหาก่อนที่จะเรียนด้วยแบบฝึกการอ่านวิเคราะห์ จึงช่วยกระตุ้นให้นักเรียนตั้งใจอ่านมากขึ้นและเกิดความมั่นใจ อีกทั้งขึ้นเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ มีกิจกรรมที่ช่วยฝึกพัฒนาการ การอ่านวิเคราะห์ ด้วยการให้ตอบคำถามแสดงความคิดเห็น โดยกันอภิปรายกลุ่ม เสนอแนวทางการนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ได้อย่างเหมาะสม จึงทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจสนใจการเรียนมากขึ้นกว่าเดิมสอดคล้องกับ ศุภศิริ โสมาเกตุ (2544 : 321) ที่กล่าวว่า ความพึงพอใจในการทำงานเป็นความรู้สึกที่ชอบหรือพอใจต่อองค์ประกอบและสิ่งสูงใจในด้านต่าง ๆ ของงานและปฏิบัติแบบฝึกของงานนั้น ได้รับความตอบสนองตามความต้องการของเขา ซึ่งแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านวิเคราะห์ทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก จึงเป็นสิ่งสูงใจให้นักเรียนชอบที่จะเรียน ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดขกกระบัตร (ชูปราษฎร์นุสรณ์) สูงขึ้น ตรงกับผลการวิจัยของสนอง พรหมโนนศรี (2553: 62-65) การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้นิทานพื้นบ้านเรื่องพิกลทอง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่าความพึงพอใจของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้นิทานพื้นบ้าน เรื่อง พิกุลทอง โดยรวมมีความพึงพอใจ ในระดับมาก รวมทั้งผลการวิจัยของนิชาพร ปรีชาวิภาส (2553 : 56) รายงานผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่าความพึงพอใจของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย ด้วยการใช้แบบฝึกจับใจความเพื่อวิเคราะห์เรื่อง โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน โดยใช้ข้อมูลจากท้องถิ่น โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมี ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้และข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

1. แบบฝึกการอ่านวิเคราะห์สร้างขึ้น เป็นเครื่องมือทางการเรียนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกทำด้วยตนเอง ดังนั้นก่อนการใช้แบบฝึกเพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ครูต้องเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ เกี่ยวกับบทเรียนก่อนเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ ศึกษาแผนการจัดการเรียนรู้ล่วงหน้า เพื่อให้คำแนะนำนักเรียน ระหว่างทำกิจกรรม นักเรียนจะได้ปฏิบัติกิจกรรมได้ด้วยความสามารถของตนเอง

2. การจัดกิจกรรมการฝึกพัฒนาทักษะการอ่านวิเคราะห์โดยใช้แบบฝึกจะต้องใช้เวลาพอสมควรในการฝึกกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการวิเคราะห์ ในการอ่านข้อความแต่ละชุดกิจกรรม ดังนั้นครูจึงไม่ควรเร่งให้นักเรียนทำกิจกรรมโดยการบอกแต่ควรใช้วิธี แนะนำทางกระบวนการคิด เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองและสามารถวิเคราะห์ แยกแยะข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และสรุปเรื่องที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะเพื่อวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการเปรียบเทียบการสอนภาษาไทย เรื่องการอ่านวิเคราะห์ระหว่างการสอนโดยใช้แบบฝึกกับการใช้ข้อมูลท้องถิ่น ในรูปแบบการจัดการเรียนการสอนในลักษณะเดียวกัน

2. ควรสร้างแบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทยในทักษะด้านอื่น ๆ เพื่อให้นักเรียนสามารถนำไปใช้ในการเรียนและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

กรรณิการ์ พวงเกษม. (2540). ปัญหาและกลวิธีการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษา.

กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไข

เพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545. กรุงเทพมหานคร: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

จิราภรณ์ ฤทธิชัย. (2557). “การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้เทคนิคการสอนแบบเลือกสรร.”

วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง 3(2): 26.

จันทร์ฉาย สินธุบุญ. (2548). การศึกษาหนังสืออ่านประกอบ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา

ศาสนา และวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2547). การทดสอบประสิทธิภาพชุดการสอน. กรุงเทพมหานคร:

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

ณัฐพงษ์ สาวงศ์ชัย. (2542). การพัฒนาแบบฝึกที่มีประสิทธิภาพ เรื่องสะกดคำยาวิชาวาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

นิชาพร ปรีชาวิภาส. (2553). “การพัฒนาแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4”. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย 6(1): 56.

นิรมล ศตวุฒิ. (2543). หลักสูตรและวิธีสอนทั่วไป. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

นิลวรรณ ชูวิวัฒน์รัตนกุล. (2554). การใช้ชุดการฝึกตามแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือพัฒนาการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ.

ประทีป แสงเปี่ยมสุข. (2538). การสอนกระบวนการคิดโดยใช้ทักษะกระบวนการ. กรุงเทพมหานคร: โอเคอินเตอร์.

ฝ่ายวิชาการ. (2559). ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาศาสนศึกษา สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรสาคร วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2558 และปีการศึกษา 2559. โรงเรียนวัดยกกระบัตร (ชูปราษฎร์นุสรณ์).

พงษ์ศักดิ์ พางม. (2549). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.

พรรณี ชูชัย เชนจิต. (2545). จิตวิทยาการเรียนการสอน. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพมหานคร: เสริมสินทรัพย์เจริญ.

รังษิมา สุริยารังสรรค์. (2555). “การพัฒนาแบบฝึกการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี”. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย 6(2): 199.

วัชรวิ บุรสิงห์ และนิรมล ศตวุฒิ. (2547). การอ่านเชิงวิเคราะห์วิจารณ์ด้านหลักสูตรและการสอน. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

วิทยากร เชิงกุล. (2541). วิฤติและโอกาสในการปฏิรูปการศึกษาและสังคมไทย. กรุงเทพมหานคร: อมรินทร์พรพรินต์ติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.

วิณา วิสเพ็ญ. (2535). การสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. มหาสารคาม: ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.

ศุภศิริ โสมาเกตุ. (2544). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนและความพึงพอใจในการเรียน ภาษา. อังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการเรียนรู้โดยโครงการกับการเรียนรู้. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

สนอง พรหมโนนศรี. (2553). “การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้นิทานพื้นบ้าน เรื่อง พิกุลทอง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2”. วารสารสิ่งแวดล้อม ศึกษา-สสท 2(3) (มกราคม-มิถุนายน): 42.

สมพร มั่นตะสูตร. (2534). การอ่านทั่วไป. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.

สมาคมครูภาษาไทย. (2544). “พระบรมราชโองการ.” สารภาษาไทย 1, 1 กรกฎาคม-กันยายน.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร (2554). รายงานการวิเคราะห์ผลการทดสอบทางการศึกษา ระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2558. เอกสารลำดับที่ 3/2558 กลุ่มส่งเสริมการศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2548). การสังเคราะห์งานด้านการจัดการเรียนรู้ร่วมสู่ภาคปฏิบัติเพื่อนำนโยบายการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพสำหรับเด็กและเยาวชนพิการ. กรุงเทพมหานคร: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553).

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สำนักงานรับรองมาตรฐานมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (2553). การก้าวสู่มาตรฐานการเรียนรู้สู่ทักษะชีวิต. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

ลำลี รักสุทธิ. (2544). เทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอนและเขียนแผนการสอน โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพมหานคร: พัฒนาศึกษา.

สุกัญญา เพชรล้ำ. (2553). รายงานผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะประกอบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ STAD ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. โรงเรียนบ้านหนองหญ้าข้างนา.

สุกิจ ศรีพรหม. (2541). “ชุดการสอนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน”. วารสารวิชาการ 1: 68.

สุดใจ พงษ์เพียงจันทร์. (2551). การอ่านเชิงวิเคราะห์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบ STAD ประกอบการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านวิเคราะห์.

วิทยานิพนธ์ ปริญญาศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2545). เอกสารการสอนชุดวิชาการอ่านภาษาไทย (หน่วยที่ 1-8). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

สุนีย์ อุทุมทอง. (2552). ผลการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบการจัดกิจกรรมด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ NHT. วิทยานิพนธ์ ปริญญาศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สุวิทย์ มูลคำและอรทัย มูลคำ. (2547). กลยุทธ์การสอนคิดวิเคราะห์. (พิมพ์ครั้งที่ 2).

กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์.

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. (2533). การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเล่ม 1.

กรุงเทพมหานคร: ประมวลคำจำกัด.